

Vec C-595/23 [Cuprea]ⁱ

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

26. september 2023

Vnútroštátny súd:

Corte di appello di Napoli

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

7. september 2023

Trestné konanie proti:

EDS

PRACOVNÝ DOKUMENT

ⁱ Názov tejto veci je fiktívny. Nezodpovedá skutočnému menu ani názvu žiadneho z účastníkov konania.

[*omissis*]

CORTE DI APPELLO DI NAPOLI (Odvolací súd Neapol, Taliansko)
(Špecializovaný senát pre preventívne opatrenia)
[*omissis*]

UZNESENIE

Súdnemu dvoru Európskej únie sa predkladá prejudiciálna otázka týkajúca sa platnosti a výkladu aktov prijatých inštitúciami Únie (článok 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).

NÁVRH NA UPLATNENIE NALIEHAVÉHO PREJUDICIÁLNEHO KONANIA

(článok 107 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora Únie).

Corte di Appello di Napoli (Odvolací súd Neapol), špecializovaný senát *ope legis* pre preventívne opatrenia, [*omissis*]

v konaní vo veciach súvisiacich s výkonom trestu, ktoré sa začalo na návrh:

EDS [*omissis*] [údaje navrhovateľa]

so zreteľom na návrh podaný 15.5.2023, ktorým sa navrhuje vymazanie zápisu zo Schengenského informačného systému (SIS), týkajúceho sa európskeho zatykača vydaného proti EDS členským štátom Rumunsko na účely výkonu odsudzujúceho trestného rozsudku vyneseného odvolacím súdom Bukurešť č. 148 z 10.7.2017, ktorý bol zmenený rozsudkom Najvyššieho a kasačného súdu Rumunska č. 32/A zo 7.2.2019;

[*omissis*] [vnútroštátne konanie]

KONŠTATUJE, ŽE

§1. Skutkové okolnosti prípadu

Členský štát Rumunsko vydal európsky zatykač č. 6536/2/2008 z 8.2.2019 prostredníctvom Odvolacieho súdu Bukurešť na účely výkonu rumunského odsudzujúceho trestného rozsudku č. 148 z 10.7.2017, vyhláseného tým istým Odvolacím súdom Bukurešť, ktorý sa stal právoplatným a vykonateľným v dôsledku rozsudku Najvyššieho a kasačného súdu č. 32/A zo 7.2.2019, ktorý ho čiastočne zmenil, pokiaľ ide trest odňatia slobody uloženého EDS v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov.

Členský štát Rumunsko zároveň vložil do Schengenského informačného systému (SIS) zápis podľa článku 26 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady EÚ 2018/1862 z 28. novembra 2018 (o zriadení, prevádzke a využívaní Schengenského informačného systému -SIS- v oblasti policajnej spolupráce a justičnej spolupráce v trestných veciach) na účely zatknutia EDS s cieľom jeho odovzdania Rumunsku na základe európskeho zatykača č. 6536/2/2008 z 8.2.2019.

Následne bol EDS 13.1.2020 zatknutý v Taliansku a postavený pred Corte d'appello di Napoli (Odvolací súd Neapol), ktorý je príslušný vo veci pasívneho európskeho zatykača.

Corte d'appello di Napoli (Odvolací súd Neapol) rozsudkom č. 20/2020 z 15.9.2020, ktorý 26.9.2020 nadobudol právoplatnosť, odmietol odovzdanie EDS členskému štátu Rumunsko a zároveň uznal rumunský odsudzujúci trestný rozsudok, na ktorom bol založený európsky zatykač, a nariadil výkon trestu v Taliansku v súlade so svojim vnútroštátnym právom.

Výkon uznaného trestu uloženého EDS sa skutočne v Taliansku začal 15.7.2022 podľa talianskeho vnútroštátneho práva.

Corte d'appello di Napoli (Odvolací súd Neapol) ako súd pre výkon uznaného trestu následne uznesením z 11.10.2022, ktoré v zmysle článku 673 talianskeho trestného poriadku už nie je napadnuteľné, vyhlásil výkon trestu za ukončený a súčasne zrušil rozsudok o uznaní trestu z dôvodu, že zanikla vykonateľnosť rumunského odsudzujúceho trestného rozsudku uznaného v Taliansku na účely výkonu.

Členský štát Rumunsko do dnešného dňa nevyrazil podľa článku 55 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady EÚ 2018/1862 z 28. novembra 2018 zápis vzťahujúci sa na EDS, [nezrušil] ani európsky zatykač vydaný proti EDS, a to napriek odmietnutiu odovzdania a súčasnému uznaniu rozsudku na účely výkonu v Taliansku a jeho výkonu podľa talianskeho vnútroštátneho práva.

Talianske ministerstvo spravodlivosti požiadalo 24.8.2022 členský štát Rumunsko o vymazanie zápisu. Rumunsko 30.8.2022 odpovedalo, že európsky zatykač nebude zrušený, pretože Súdnemu dvoru Európskej únie bola predložená prejudiciálna otázka a v dôsledku toho bolo konanie prerušené.

Odvolací súd Bukurešť rozsudkom z 2.2.2023 vzal späť prejudiciálnu otázku predloženú Súdnemu dvoru Európskej únie, pričom zamietol žiadosť EDS o zrušenie európskeho zatykača a vymazanie zápisu zo SIS.

Následne talianske ministerstvo spravodlivosti požiadalo Odvolací súd Bukurešť (listom z 9.3.2023) a rumunské ministerstvo spravodlivosti (listom z 9.5.2023) o zrušenie európskeho zatykača a vymazanie zápisu zo SIS.

Rozsudkom z 11. marca 2023 Najvyšší a kasačný súd Rumunska zamietol návrh EDS a rozhodol, že vzhľadom na to, že Taliansko uznalo rumunský odsudzujúci trestný rozsudok na účely výkonu, akákoľvek otázka týkajúca sa tohto výkonu patrí výlučne do právomoci talianskeho súdu rozhodujúceho o výkone, ako súdu štátu výkonu uznaného rozsudku.

Za týchto podmienok EDS opätovne podal v konaní vo veciach súvisiacich s výkonom trestu návrh na tento Corte d'appello di Napoli (Odvolací súd Neapol) ako vykonávajúci súd, pričom poukázal na to, že hoci jeho odovzdanie požadované Rumunskom na základe európskeho zatykača bolo odmietnuté a rumunský odsudzujúci trestný rozsudok, na ktorom bol založený európsky zatykač, bol uznaný v Taliansku, a výkon tohto trestu sa v Taliansku začal a ukončil, členský štát Rumunsko doteraz európsky zatykač nezrušil a dokonca ani nevmazal zápis zo SIS.

EDS namieta pred odvolacím súdom, že tento skutkový stav, vzhľadom na to, že bezvýsledne vyčerpал všetky opravné prostriedky a prostriedky nápravy, ktoré stanovuje rumunské právo, vedie k nezákonnému obmedzeniu jeho osobnej slobody a práva na voľný pohyb, keďže dovtedy, kým sa zápis zo SIS nevymaže, bude naďalej zadržaný v každom členskom štáte, do ktorého vycestuje.

Na dôkaz toho EDS doložil, že 9.8.2021, po [vydaní] rozsudku o odmietnutí odovzdania, ktorý vyhlásil Corte d'appello di Napoli (Odvolací súd Neapol) a pred začatím výkonu uznaného trestu, odišiel na dovolenku do Grécka a bol zadržaný políciou ostrova Mikonos na účely výkonu toho istého rumunského európskeho zatykača z 8.2.2019. Po skončení súdneho konania odvolací súd v Egejskej oblasti (Grécko) rozsudkom z 8.9.2021 odmietol odovzdanie, pretože rozsudok, na základe ktorého bol vydaný európsky zatykač, už bol v Taliansku uznaný na účely výkonu, a to po odmietnutí odovzdania.

EDS preto v záujme ochrany svojej osobnej slobody a práva na voľný pohyb požiadal Corte d'appello di Napoli (Odvolací súd Neapol) ako súd príslušný pre výkon uznaného rozsudku, aby nariadil vymazanie zápisu zo SIS a zrušenie európskeho zatykača, alebo aby subsidiárne položil Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku týkajúcu sa výkladu a platnosti aktov inštitúcií Únie podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

§2. Talianska vnútroštátna právna úprava.

Článok 18a legge 22 aprile 2005, n. 69, Disposizioni per conformare il diritto interno alla decisione quadro 2002/584/GAI del Consiglio, del 13 giugno 2002, relativa al mandato d'arresto europeo e alle procedure di consegna tra Stati membri (zákon č. 69 z 22. apríla 2005, Ustanovenia na zosúladienie vnútroštátneho práva s rámcovým rozhodnutím Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi), v znení účinnom v čase vydania rozsudku, ktorým sa zamietlo odovzdanie EDS členskému štátu Rumunsko, stanovil, že odvolací súd môže odmietnuť

odovzdanie „ak bol európsky zatykač vydaný na účely výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody, pokiaľ je vyžiadaná osoba štátnym príslušníkom Talianskej republiky alebo štátnym príslušníkom iného členského štátu Únie, ktorý má legálne a skutočne trvalý pobyt alebo sa legálne a skutočne zdržiava na území Talianska, pod podmienkou, že odvolací súd nariadi, aby sa taký trest alebo také ochranné opatrenie vykonali v Taliansku v súlade s talianskymi vnútroštátnymi predpismi“.

Z tohto dôvodu, keďže boli splnené podmienky v prospech EDS, Corte d'appello di Napoli (Odvolací súd Neapol) svojím rozsudkom č. 20/2020 odmietol odovzdanie a nariadil, aby sa trest uložený rumunským odsudzujúcim trestným rozsudkom, na ktorom bol založený európsky zatykač, vykonal v Taliansku v súlade s talianskymi vnútroštátnymi predpismi.

Článok 24 decreto legislativo n. 161 del 07.9.2010 (Disposizioni per conformare il diritto interno alla Decisione quadro 2008/909/GAI relativa all'applicazione del principio del reciproco riconoscimento alle sentenze penali che irrogano pene detentive o misure privative della libertà personale, ai fini della loro esecuzione nell'Unione Europea) (legislatívny dekrét č. 161 zo 7.9.2010, Ustanovenia na zosúladenie vnútroštátneho práva s rámčovým rozhodnutím 2008/909/SVV o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii) stanovuje, že ak odvolací súd odmietne odovzdanie požadované na základe európskeho zatykača založeného na odsudzujúcom trestnom rozsudku a nariadi výkon trestu na talianskom území, musí zároveň uznať na účely výkonu v Taliansku cudzí odsudzujúci trestný rozsudok, na ktorom je založený európsky zatykač, ak sú splnené podmienky.

Z tohto dôvodu, keďže boli splnené podmienky v prospech EDS, Corte d'appello di Napoli (Odvolací súd Neapol) svojím rozsudkom č. 20/2020 po tom, ako odmietol odovzdanie a nariadil výkon trestu v Taliansku, uznal rumunský odsudzujúci trestný rozsudok na účely výkonu v Taliansku.

V článku 16 legislatívneho dekrétu č. 161 zo 7.9.2010 sa stanovuje, že ak sa vydá rozsudok o uznaní, trest sa vykoná podľa talianskych právnych predpisov [omissis] vrátane pravidiel o amnestii a milosti.

Z tohto dôvodu, keďže boli splnené podmienky v prospech EDS, bol uznaný trest (trest odňatia slobody v trvaní päť rokov a šesť mesiacov) v dôsledku udelenia amnestie podľa zákona č. 241 z roku 2006 vyhlásený za zahladený vo výške troch rokov odňatia slobody.

Článok 7 legislatívneho dekrétu č. 161 zo 7.9.2010 stanovuje, že keď Taliansko odovzdá výkon talianskeho odsudzujúceho trestného rozsudku do cudziny, v Taliansku sa už nesmie pristúpiť k výkonu tohto trestu, ak sa výkon toho istého

trestu začal na území vykonávajúceho štátu, s výnimkou prípadu úteku odsúdenej osoby z výkonu trestu.

Talianske vnútroštátne právo preto stanovuje, že po uznaní cudzieho odsudzujúceho trestného rozsudku vydaného súdnym orgánom členského štátu EÚ na účely výkonu iným členským štátom a po začatí výkonu trestu vo vykonávajúcom štáte, štát pôvodu stratí právomoc vykonať trest, s výnimkou jediného prípadu úteku odsúdenej osoby z výkonu trestu.

Zdá sa teda, že EDS z dôvodu odmietnutia odovzdania požadovaného na základe európskeho zatykača, uznania rumunského odsudzujúceho trestného rozsudku na účely výkonu v Taliansku a začatia výkonu uznaného trestu v Taliansku má právo na zrušenie európskeho zatykača, ktorý naňho 8.2.2019 vydal členský štát Rumunsko, ako aj na vymazanie súvisiaceho zápisu vloženého do SIS.

Nezrušenie európskeho zatykača členským štátom Rumunsko a predovšetkým nevymazanie príslušného zápisu v SIS teda v súčasnosti priamo a konkrétne ohrozujú jeho osobnú slobodu a právo na voľný pohyb v Európskej únii, keďže mu hrozí zatknutie pri prekročení ktorejkoľvek európskej hranice.

Talianske vnútroštátne právo však nestanovuje právomoc talianskeho súdu ako súdu vykonávajúceho štátu nariadiť zrušenie európskeho zatykača vydaného iným členským štátom pôvodu alebo vymazanie zápisu vloženého do SIS iným členským štátom pôvodu.

Preto pri uplatnení talianskeho vnútroštátneho práva v doslovnom znení jeho pravidiel nie je možné návrhu EDS vyhovieť, keďže vykonávajúcí štát nemá právomoc nariadiť zrušenie európskeho zatykača vydaného štátom pôvodu ani právomoc nariadiť vymazanie zápisu vloženého do SIS štátom pôvodu.

Je preto potrebné porovnať uvedený záver s právnymi normami Únie s cieľom posúdiť, či ho možno vykladať a je platný v tom zmysle, že priznáva túto právomoc súdu vykonávajúceho štátu.

§3. Právna úprava Európskej únie.

Článok 4 bod 6 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 (*o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi*) stanovuje, že súdny orgán členského štátu výkonu môže odmietnuť odovzdanie, ak bol zatykač vydaný pre účely výkonu trestu a odsúdená osoba je štátnym občanom alebo sa zdržiava alebo má trvalý pobyt vo vykonávajúcom štáte, pod podmienkou, že vykonávajúcí štát sa zaviazal, že vykoná trest v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi.

Článok 25 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 (*o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahrňajúce*

pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii) stanovuje, že v prípade, ak súdny orgán vykonávajúceho štátu odmietne odovzdanie podľa článku 4 bodu 6 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13 júna 2002, sa musia uplatniť aj ustanovenia rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 týkajúce sa uznávania na účely výkonu trestu.

Z tohto dôvodu [v] prípade, že súdny orgán vykonávajúceho štátu odmietne odovzdanie podľa článku 4 bodu 6 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 a nariadi výkon trestu na svojom území a podľa svojho vnútroštátneho práva, sa uplatní aj článok 22 ods. 1 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008, ktorý stanovuje, že štát pôvodu nesmie pokračovať vo výkone trestu, keď sa už raz začal vykonávať vo vykonávajúcom štáte (s výnimkou len v prípade úteku odsúdenej osoby z výkonu trestu).

Pokiaľ ide o EDS, súdny orgán vykonávajúceho štátu, Corte d'appello di Napoli (Odvolací súd Neapol) odmietol odovzdanie podľa článku 4 bodu 6 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 a po uznaní rumunského odsudzujúceho trestného rozsudku podľa článku 25 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 nariadil výkon trestu v Taliansku podľa svojich vnútroštátnych predpisov.

Výkon trestu sa začal v Taliansku, ktorý je vykonávajúcim štátom, takže členský štát Rumunsko ako štát pôvodu stratil právomoc vykonať rozsudok v súlade s ustanoveniami článku 22 ods. 1 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 a odsúdená osoba [*omissis*] neutiekla z výkonu trestu, [tak]že výnimka z pravidla sa neuplatňuje.

Zdá sa teda, že EDS má nárok na zrušenie európskeho zatykača vydaného 8.2.2019 členským štátom Rumunsko a vymazanie zápisu vloženého do SIS uvedeným štátom, keďže súd vykonávajúceho štátu začal v Taliansku výkon uznaného trestu a taktiež vyhlásil, že výkon trestu bol ukončený.

§3.1. Je preto potrebné overiť, či právo Únie poskytuje právne nástroje na priamu ochranu práva odsúdenej osoby nebyť ďalej stíhaná v dôsledku európskeho zatykača a zápisu v SIS po začatí výkonu uznaného trestu na území vykonávajúceho štátu.

V článku 55 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1862 z 28. novembra 2018 (*o zriadení, prevádzke a využívaní Schengenského informačného systému -SIS- v oblasti policajnej spolupráce a justičnej spolupráce v trestných veciach*) sa stanovuje, že zápisy vložené do SIS podľa článku 26 tohto nariadenia sa majú vymazať v troch rôznych a samostatných prípadoch: 1) keď bola osoba, o ktorej odovzdanie sa žiada prostredníctvom európskeho zatykača, odovzdaná štátu pôvodu; 2) keď bolo justičné rozhodnutie, na základe ktorého bol európsky zatykač vydaný, zrušené príslušným justičným orgánom podľa vnútroštátneho práva; 3) keď skončilo obdobie platnosti zápisu podľa článku 53.

V tejto súvislosti treba poznamenať, že článok 55 nestanovuje vymazanie zápisu vloženého do SIS podľa článku 26, ak bolo odovzdanie odmietnuté podľa článku 4 ods. 6 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 s príkazom na výkon trestu na území vykonávajúceho štátu v súlade so svojimi vnútroštátnymi predpismi po predchádzajúcom uznaní odsudzujúceho rozsudku v zmysle článku 25 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008.

Podľa názoru vnútroštátneho súdu je uvedené opomenutie výsledkom iba nedostatočnej koordinácie právnych predpisov a musí byť doplnené prostredníctvom výkladu.

Dôvod, prečo sa zápis musí vymazať, keď bola osoba odovzdaná, je jasný: európsky zatykač bol vykonaný, a preto sa už po tejto osobe nesmie pátrať ani ju zatknúť v súvislosti s týmto zatykačom, ktorého účinky už zanikli.

Naopak je rovnako jasné, prečo by sa zápis vo všeobecnosti nemal vymazať, ak osoba nebola odovzdaná: dôvody odmietnutia odovzdania sú rôzne, niektoré povinné a iné fakultatívne, niektoré sú dočasné, pretože súvisia s dočasnými podmienkami alebo charakteristikami vyžadanej osoby, pričom niektoré sa uplatňujú v niektorých členských štátoch, ale nie v iných štátoch.

Z týchto dôvodov je úplne racionálne, aby sa zápis v SIS vo všeobecnosti nevymazal, ak osoba nebola odovzdaná. Táto osoba totiž ešte musí byť vyžiadaná a prípadne zatknutá v rámci výkonu toho istého európskeho zatykača, hoci na inom mieste, v inom čase a/alebo za iných podmienok.

Práve z tohto dôvodu sa v článkoch 24 a 25 toho istého nariadenia Európskeho parlamentu a Rady EÚ 2018/1862 z 28. novembra 2018 stanovuje právomoc každého členského štátu požiadať [útvár] SIRENE členského štátu pôvodu, aby zápis označil indikátorom nevykonateľnosti, ktorý zabráni vykonaniu opatrenia, ktorý sa má prijať na základe zápisu vloženého do SIS na území členského štátu, ktorý požiadal o pridanie indikátora nevykonateľnosti. V tomto prípade je [útvár] SIRENE členského štátu, ktorý vydal zápis, povinný pridať [k zápisu] indikátor nevykonateľnosti.

Naproti tomu je iracionálne nestanoviť vymazanie zápisu zo SIS v prípade, že o odmietnutí odovzdania bolo rozhodnuté podľa článku 4 bodu 6 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 s príkazom na výkon trestu na území vykonávajúceho štátu v súlade so svojimi vnútroštátnymi predpismi po uznaní odsudzujúceho trestného rozsudku v zmysle článku 25 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008.

V takom prípade európsky zatykač splnil svoj účel, rovnako ako v prípade odovzdania osoby štátu pôvodu.

Totíž po tom, ako bola osoba odovzdaná štátu pôvodu, sa záznam musí zo SIS vymazať, pretože európsky zatykač bol vykonaný a jeho účinky sa vyčerpali.

Uvedené podporuje aj odôvodnenie 46 toho istého nariadenia Európskeho parlamentu a Rady EÚ 2018/1862 z 28. novembra 2018, podľa ktorého „Zápis by sa mal uchovávať len tak dlho, ako je potrebné na dosiahnutie účelu, na ktorý bol vložený“.

Ale aj vtedy, keď odovzdanie bolo po uznaní cudzieho odsudzujúceho trestného rozsudku odmietnuté na účely výkonu trestu na území vykonávajúceho štátu, európsky zatykač vyčerpal svoje účinky. Článok 22 ods. 1 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 totiž výslovne stanovuje, že štát pôvodu nesmie pokračovať vo výkone trestu, keď sa už raz začal vykonávať vo vykonávajúcim štáte.

Z tohto dôvodu je zrejmé, že európsky zatykač prestal slúžiť svojmu účelu tak v prípade, keď bolo odovzdanie vykonané, ako aj v prípade, keď odovzdanie bolo odmietnuté po uznaní cudzieho odsudzujúceho trestného rozsudku na účely výkonu na území vykonávajúceho štátu a výkon trestu sa začal.

Vzhľadom na to, že článok 55 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady EÚ 2018/1862 z 28. novembra 2018 stanovuje vymazanie zápisu zo SIS v prípade, že odovzdanie bolo vykonané, je celkom rozumné a primerané domnievať sa, že uvedené ustanovenie by sa malo prostredníctvom výkladu rozšíriť aj na podobný prípad, keď bolo odovzdanie odmietnuté po uznaní odsudzujúceho trestného rozsudku na účely výkonu trestu na území vykonávajúceho štátu a výkon trestu sa začal. V oboch prípadoch totiž európsky zatykač prestal slúžiť svojmu účelu, [tak]že jeho zápis sa musí zo SIS vymazať v súlade s ustanovením odôvodnenia 46 toho istého nariadenia EÚ 2018/1862 z 28. novembra 2018, podľa ktorého „Zápis by sa mal uchovávať len tak dlho, ako je potrebné na dosiahnutie účelu, na ktorý bol vložený“.

Ak by členský štát pôvodu, ktorý vložil zápis do SIS podľa článku 26 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady EÚ 2018/1862 z 28. novembra 2018, nevymazal zápis v súlade s článkom 55 ods. 1, vykonávajúci členský štát by mohol požiadať [útvár] SIRENE členského štátu pôvodu o takéto vymazanie, podobne ako je to stanovené v článkoch 24 a 25 tohto nariadenia, keď [útvár] SIRENE štátu, ktorý vydal zápis, je povinný pridať [k zápisu] indikátor nevykonateľnosti alebo v prejednávanej veci vymazať zápis len na základe žiadosti vykonávajúceho štátu.

Ak by bol takýto výklad práva Európskej únie platný, návrhu EDS by sa malo vyhovieť, pretože Corte d'appello di Napoli (Odvolací súd Neapol) ako vykonávajúci súd štátu výkonu uznaného rozsudku by mal požiadať [útvár] SIRENE členského štátu Rumunsko, aby zo SIS vymazal zápis týkajúci sa európskeho zatykača z 8.2.2019 proti navrhovateľovi.

Je preto potrebné podať návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ.

§4. Prejudiciálna otázka

Súdnemu dvoru Európskej únie sa navrhuje, aby rozhodol, či sa

- článok 4 bod 6 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 v spojení s
- článkom 22 ods. 1 a článkom 25 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008,
- článkami 24, 25, 26 a článkom 55 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady EÚ 2018/1862 z 28. novembra 2018,
- odôvodnením 46 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady EÚ 2018/1862 z 28. novembra 2018,

má vykladať v tom zmysle, že:

1. ak vykonávajúci štát odmietol odovzdať osobu, ktorú si vyžiadal štát pôvodu na základe európskeho zatykača vydaného na účely výkonu odsudzujúceho trestného rozsudku, pričom uznal rozsudok a nariadil výkon trestu na svojom území v súlade so svojimi vnútroštátnymi predpismi a výkon trestu sa začal, je štát pôvodu povinný vymazať záznam vložený do SIS a zrušiť európsky zatykač,
2. pokiaľ štát pôvodu nevykoná zrušenie a vymazanie, je súdny orgán vykonávajúceho štátu oprávnený požiadať [útvar] SIRENE štátu pôvodu o vymazanie zápisu zo SIS a uvedený útvar SIRENE je povinný tak urobiť?

§5. Návrh na prejednanie v rámci naliehavého prejudiciálneho konania podľa článku 107 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora Európskej únie.

Súdnemu dvoru Európskej únie sa navrhuje, aby konal o prejudiciálnej otázke v rámci naliehavého konania, keďže EDS, hoci začal a ukončil výkon trestu, ktorý je predmetom európskeho zatykača uznaného pre účely výkonu v Taliansku po odmietnutí odovzdania, nemôže vycestovať do žiadneho členského štátu Európskej únie bez toho, aby mu reálne nehrozilo riziko zatknutia, kým nebude zo SIS vymazaný zápis, ktorý vložil členský štát Rumunsko v súvislosti s európskym zatykačom z 8. februára 2019, ktorý už stratil svoje účinky.

Preto ochrana osobnej slobody EDS a jeho práva na voľný pohyb na európskom území priamo závisí od rozhodnutia o prejudiciálnej otázke.

Ak by sa prejudiciálnej otázke v uvedenom zmysle vyhovel, zápis by bol zo SIS vymazaný a navrhovateľ by sa mohol voľne pohybovať na európskom území bez toho, aby bol zatknutý v dôsledku výkonu rumunského európskeho zatykača z 8.2.2019, ktorý už stratil svoje účinky.

[*omissis*] [pokyny pre vnútroštátnu kanceláriu]

Neapol, 4.7.2023.

[*omissis*]

PRACOVNÝ DOKUMENT